

Abstrakt: Tato práce se pokouší zrekonstruovat stoické pojetí lidské autonomie – „toho, co je na nás“ –, jež stoikům umožňuje zastávat pozici všeobecné predeterminace a zároveň smysluplně rozvíjet etický rozměr jejich učení. Postupuje od definice a zkoumání deterministického prvku systému přes představení stoické teorie jednání a psychologie k samotnému řešení problému tak, jak je zachováno v Cicerově *De fato* a v *Noctes Atticae* Aula Gellia. Práce ukazuje, že stoické řešení nikterak nepracuje a ani nemůže pracovat s jakýmkoli pojetím svobodné vůle, a přesto vytváří základ etické teorie, který je naprosto konzistentní.